Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26908
Copyright: Admont, Benediktinerstift

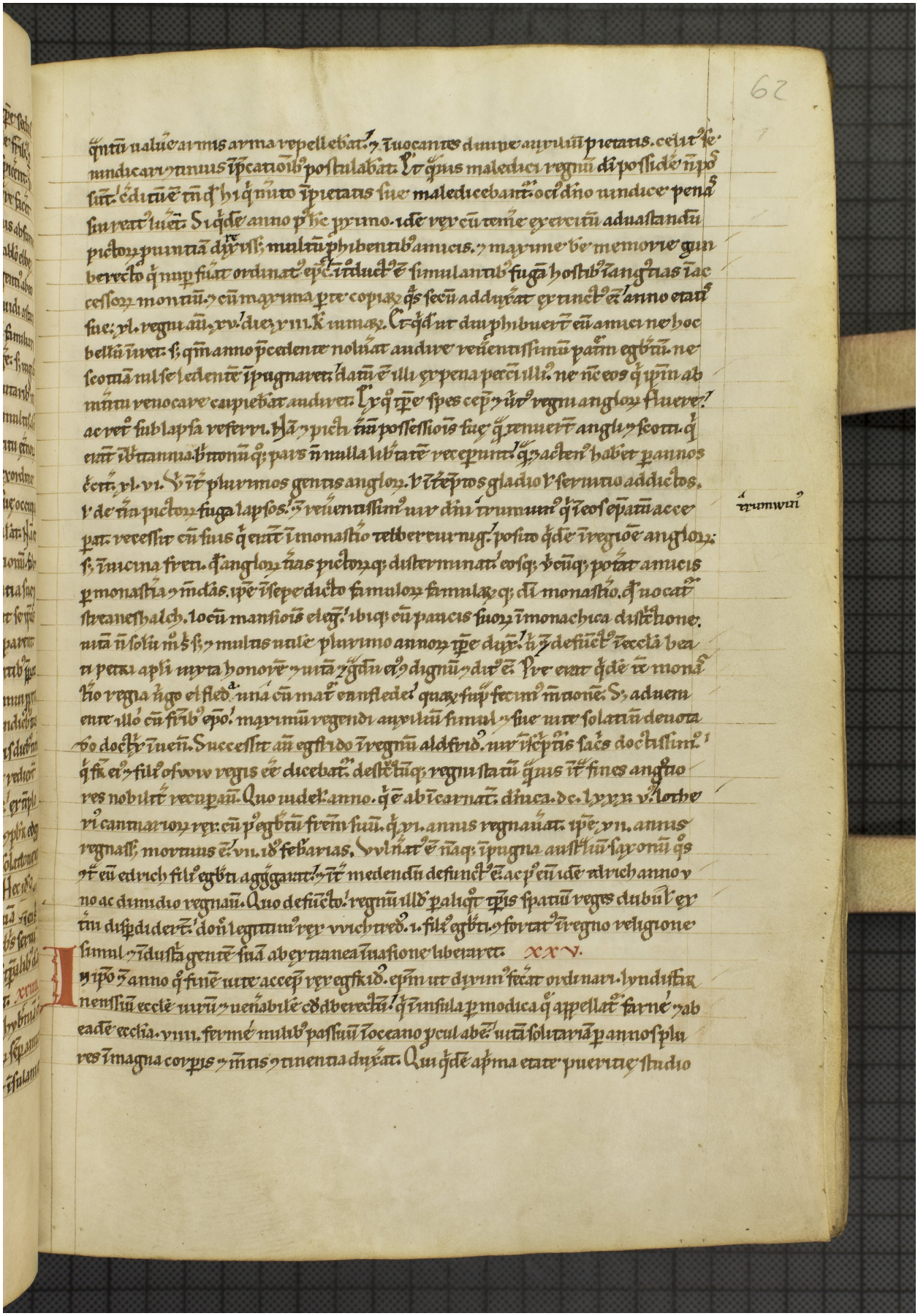

62

qntũ ualuẽ armis arma repellebat. ⁊ ĩuocantes dnm̃ ꝑ auxiliũ pietatis. ceiuit se
mundicari ⁊ unus ĩpcatoib⁹ postulabat. Et q̃ mis maledici regnũ di possidere ñ po
sũt. edicitur ẽ tũ q̃ hi q̃ nũc ĩpietatis suę maledicebant. oci dno uindice pena
sui erat luẽt. Sic q̃dẽ anno p̃ hc pruno. idẽ rex cũ tenẽ exercitũ aduasl andũ
pictor⁹ pugnãt dirisl; multũ phibentib⁹ amicis. ⁊ maxime bę memorie gun
berecto q̃ nup fuit ordinat⁹ epc̃. induci ẽ simulantib⁹ fugã hostib⁹ ĩ angl⁹ ĩ ac
cessor⁹ montũ. ⁊ cũ maxima ꝓ copia q̃s secũ adducat exercit⁹ ẽ. anno etatis
suę: xl. regni aũ. xv. die xiii. k̃ iunias. Et q̃d ut dicunt phibuerẽt eũ amici ne hoc
bellũ iuret: s; qm̃ anno p̃cedente noluit audire reuẽentissimũ patrẽ egbriũ. ne
scotũ ꝑ se ledente ĩpugnaret. dicũ ẽ illi ex pena perciti. ne nũc eos q̃ ipsũ ab
mũtu reuocare cupiebat audiret. Et q̃ tpe spes cep⁹ ⁊ ut⁹ regni angl⁹ fluere.
ac ret⁹ sub lapsa referri. Hã ⁊ pictis tũ possessiois suę q̃ tenuerẽt angli ⁊ scotti. q̃
erat ib⁹ tanta bonitũ q̃ pars ñ nulla lib⁹ tate recepit. q̃ ꝑ aden habet pannos
cent. xl. vi. Sit pluribus genis angl⁹. Et ĩ tep⁹ gladio et seruitio addictos.
et de tũ pictor⁹ fuga lapsos. ⁊ reuentissim⁹ uir dni trumuini q̃ ĩ eos epatũ acce
pit. recessit cũ suis q̃ erat ĩ monastio retiberchurig. posito q̃dẽ ĩ regione angl⁹.
s; ĩuicina fieri. q̃ angl⁹ tũ pictor⁹ q; disterminat eos q; et cũ q; potat amicis
p monasteria ⁊ mdãs. ipse ĩ sepe ducto familor⁹ familia q; dñi monasterio. q̃ uocat
streanesheal. loco mansioiis elegit. ibi q; cũ paucis suor⁹ ĩ monachica disciplione.
uita ũ solitũ ñ s; ⁊ multus uale pluribus annis tpe dur. ũ ⁊ defuit ecclia bea
ti petri apli mira honore ⁊ uita ⁊ gdũ ei⁹ dignũ ⁊ dur ẽ. Fuit erat q̃dẽ ĩ mona
sterio regia ũgo et fled. una cũ mat⁹ eanfledi. quax sup fecimus mãsionẽ. S; aduen
ente illo cũ filib⁹ epo. maximũ regendi auxiliũ simul ⁊ suę uite solatiũ deuota
do doctr⁹ ĩuenit. Successit aũ egfridio ĩ regnũ aldfrid. uir ĩcipis sacis doctissim⁹.
q̃ fuit ei ⁊ filio osuiu regis et dicebat. delectiq; regni statũ q̃ uis ĩt fines angliio
res nobilit recupaũ. Quo indel. anno. q̃ ẽ ab ĩcarnat. dnica. dc. lxxxi. v. lothe
ri cantuariorũ rex. cũ p egbriũ fratrem suũ. q̃ vi. annis regnauerat. ipse. vii. annis
regnauit; mortuus ẽ. vii. id⁹ februarias. Vulnat ẽ naq; ĩpugnatus a suis hiũ saxonũ q̃s
et eũ edrich filio egbri aggregauerat. ⁊ it medendũ defunct⁹ ẽ. ac p eũ idẽ alrich anno v
no ac dimidio regnauit. Quo defuncto. regnũ illo paluit tpis spatiũ reges dubiũ et
tiu dispiuerẽt. dom̃ legitimũ rex wichred. i. filio egbri. ⁊ fortat ĩ regno religione
simul ⁊ ĩ dusta gente suã ab exiuanea uasione liberaret. XXV.

In ipo ⁊ anno q̃ fuit uite accep rex egfrid. epm ut diuinũ fecit ordinari. lyndisfar
nensiũ ecclie uirũ ⁊ uenabile cdiberectũ. q̃ ĩ insula p modica q̃ appellat farne ⁊ ab
eadẽ ecclia. viii. fere milib⁹ passuũ ĩ oceano p cul abet. uita solitaria p annos plu
res ĩ magna corpis ⁊ mis ⁊ continentia durat. Qui q̃dẽ a pma etate puericie studio